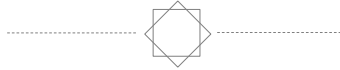

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.1922.3>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

جوانی ئافرهت له نیوان (گوران و ههردی) دا
له ههردوو دهقه شیعرى (له درزى پچه وه) و (چاوه پوانى
بى هووده)

م. ی. رهنجدهر ازاد عزیز
زانکۆی کۆیه-زانسته مرقایه تییه کان
م. ی. شاخهوان باوهددین کریم
زانکۆی کۆیه پهروهده
Shakhawan.bawadin@koyauniversity.org
Ranjdar.azad@koyauniversity.org

پوخته:

ئەم توێژینه‌وه‌یه به ناوێشانی (جوانیی ئافرهت له‌نیوان گۆران و ئەحمەد هەردیدا) له هەردوو دهقه شیعری (له‌درزی پچه‌وه و چاوه‌روانی بی‌هووده) لیکۆلینه‌وه‌یه‌که له‌بواری هاوسه‌نگی ئەده‌بیدا، که تیایدا توێژینه‌وه‌که‌مان دابه‌شکردووه‌ته سه‌ر دوو به‌ش: له به‌شی یه‌که‌مدا تیایدا باسیکی کورتی می‌ژوو و چه‌مک و پیناسه‌ی هاوسه‌نگی ئەده‌بی و باسی جوانیی ئافرهت و ره‌نگدانه‌وه‌ی له ئەده‌بیاتدا خراوه‌ته‌پوو، له‌گه‌ڵ پیشاندانی چه‌مکی کاریگه‌ری و کارتیکردن له‌نیوان هەردوو دهقه‌که‌دا، له به‌شی دووه‌می توێژینه‌وه‌که‌دا سه‌رجه‌م خالی هاوبه‌ش و نزیکایه‌تی و په‌یوه‌ندی په‌یوه‌ست به جوانیی ئافرهت له‌سه‌ر هەردوو دهقه‌که‌دا پراکتیزه‌کراوه.

وشه‌ کلیلیه‌کان: ئەده‌ب، هاوسه‌نگی ئەده‌بی، شیعەر، جوانی، جوانیی ئافرهت

جوانیی ئافرەت لەنیوان (گۆران و ھەردی)دا

لە ھەردوو دەقە شیعرى (لەدرزى پچەو) و (چاوەپوانى بى ھوودە)

(لەدرزى پچەو)ى (گۆران)ى شاعیر، یەکیکە لەو شیعرانەى، کە لە لوتکەى رۆمانسیدایە، تیایدا سەرچاوەى ئیلهامى شیعرەکە لە جوانى و ناسکى ئافرەت وەرگیراوە. لەگەڵدا (چاوەپوانى بى ھوودە)ى (ئەحمەد ھەردى)یش بە ھەمان شیوہ شاعیر دەقەکەى لەسەر وینای جوانى و خۆشەویستى ئافرەتیک بنیادناوە. کە دوو شاعیرى ھاو (نەتەوہ - زمان)ن، لەنیوان ھەردوو دەقەکەدا ئەوہى پەیوەستە بە جوانى ئافرەتەوہ، ھەست بەنزیکی و لیکچووونیکى زۆر دەکریت، بۆ ئەم مەبەستە لەم توێژینەوہیدا دەمانەویت لە رێگەى لیکۆلینەوہیکى ورد لەبوارى ھاوسەنگى ئەدەبیدا، جوانى ئافرەت لەنیوان ھەردوو دەقەکەدا بخەینەرۆو، لەگەڵ دۆزینەوہى خالە نزیکی و ھاوبەشەکانى نیوانیان.

ھۆکارى ھەلبژاردنى بابەتەکە:

١- ھەک دیارە لەنیو دونیای لیکۆلینەوہى ئەدەبیدا بەگشتى، ئاوپیکى ئەوتۆ لە ھاوسەنگى ئەدەبى نەدراوہتەوہ، ئەوہى کراویشە بۆ سەردەمانىکی زوو دەگەریتەوہ، ھەروہا دەرکەوتنى (بەراوردى ئەدەبى) لە سەدەى نۆزدەدا ئەم جۆرە ئەدەبى زیاتر خستە پەرەوێزەوہ.

٢- (گۆران)ى شاعیریش ھەک رابەرێکی رۆمانسیزمى کوردی لە دواى خۆیەوہ رێچکەیکى جێھێشت، کە بەشیکی زۆرى شاعیرانى دواى خۆى درێژەپێدەرى ئەم رێچکەیکە بوون و کەوتوونەتە ژێر کاریگەری گۆرانەوہ.

گیرۆگرفتى توێژینەوہکە:

بێگومان بابەتیکى لەم جۆرە کە ئاوپیکى ئەو تۆى لى نەدراپیتەوہ، بى کیشە و گرفت نابیت، ئەمەش لە کەمى سەرچاوە و نەبوونی کتیبى تاییەت بەم

باسه، که هر لهسهره تاوه له لایه نی تیورییه وه، بوون به به ربه ست له به رده م توژیینه وه که دا.

گرنگی توژیینه وه که:

ئاوردانه وه له بابه تیکی لهو جوړه خزمه تیکی به رچاوی ئه ده بیاتی نه ته وه یی ده کات و له گه لیشیدا ئاستی توانا و لیهاتوویی نووسه رانی نه ته وه یی بو خوینه ر ده خاته روو و بنج و بناوانی ده که کان شیده کاته وه.

میتودی توژیینه وه که:

له م توژیینه وه یه دا سودمان له میتودی (وه سفی شیکاری) بینوه.

۱-۱) هاوسه نگی ئه ده بی: میژوو، چه مک و پیناسه:

هاوسه نگی ئه ده بی ئه رکی به راوردکردنی نیوان دوو ده قی ئه ده بییه، که له سنووری ئه ده بی نه ته وه یی ده رناچیټ، واته هاو زمانی مه رچی سه ره کی ئه م بواره یه، له کوندا ته نیا هاوسه نگرکردنی نیوان دوو شاعیر یا زیاتر بووه به مه به سستی پیشاندانی فزلی یه کیان به سه ر ئه وی دیکه یاندا، به پیی سه لقه ی ئه و که سانه ی که دادوهر بیان ده کرد. به لام دواتر له لایه ن توژیهرانی بواری ره خنه ی ئه ده بی و ئه ده بی به راورده وه چه ندین ناساندنی به به رداکرا، له وانه "هاوسه نگی واتا زانینی ئه و واتیانه ی که دوو ئه دیب له سه ری کوکن یا نا کوکن، توژیهر هاوسه نگی ده کات له نیوان واتا کان به شیوه یه ک دیاری ده کات کامه یان باشت واتا که ی به کارهیناوه" (الأمدي، ۱۹۹۴، ص ۴۱) به پیی ئه م پیناسه یه بیټ، میکانیزمی لیکولینه وه ی هاوسه نگی ئه ده بی لیږده دا دوزینه وه ی واتا و مه به سته، له گه لیشیدا مه رج نییه هاوسه نگیه که هه میشه له سه ر بنه مای واتا و مه به سستی ده که ئه ده بییه که بیټ، زورجار له سه ر بنچینه ی جوانی و رازاوه یی ده که کان بنیاد دهنری، بو نمونه ده وتریټ، له شیعر دا "هاوسه نگی له نیوان دوو دیر یان دوو پارچه شیعر دا ده کریټ ئه گه ر له کیش و سه روا دا وه ک یه کبن"

(الأمدى، ۱۹۹۴، ص ۲۲۹)، یانیش دھوتریت "بریتییه له بهراوردکردنی نیوان رهگهزهکانی ئهدهب و هونه رهکان، یا سهردهم و نووسهران به مهبهستی روونکردنه وه و پالپشتی کردن" (عبدالکریم، ۲۰۱۷، ل ۲۴۵)، بهستنه وهی هاوسهنگیش به رهخنه ی ئهدهبییه وه له وه وه خوی دهبیینه وه، که ئهرکی رهخنه خستنه پرووی دهق و شیکردنه وه و روونکردنه وه و ههسهنگاندنه، له هاوسهنگی ئهدهبییدا، وهک ئهرکیکی رهخنه ی ئهدهبی، رهخنه گران زورجار بو ههسهنگاندنی دهقه ئهدهبییه کان، ههولیانداوه له ریگه ی هاوسهنگکردنه وه ئهم کاره ئه نجام بدن، کاتی ویستوو یانه ههسهنگاندن بو دهقیک بکه ن هاتوون دهقی نووسهریکی هاوسهردهم و هاوزمانی خویان، بو هیناوه و لهو ریگه وه بهراوردیان کردوون، دواجار بریاریان له سه ره باشی و خراپی و فه زلی یهکیان به سه ره ئه می دیکه یانه وه کردووه. لیره و لهوی نووسهران و لیکوله رانی ئهدهبی، پیناسه ی جوراوجوریان کردووه، له وانه (زکی مبارک) له کتییی (الموازنة بین الشعراء) دا بهم جور ره باسی هاوسهنگی دهکات "هاوسهنگی به شیکه له رهخنه ی ئهدهبی و به شیکیش له وهسف، بهو هوییه ی که ههم هاوسهنگی دهکات له نیوان دوو شاعیر و ههم وهسفی دهکات و به ره مهکانیان به وردی دهخاته پروو" (مبارک، ۲۰۱۱، ص ۲۳)، لیره دا هاوسهنگی ئهرکی وهسفکردن و ههسهنگاندن و خستنه پرووی ورده کارییه کانه، ههرچی پیناسه ی (خسره و فرشید ورد)، تارادهک جیاوازتره، مه بهست له هاوسهنگی ئهدهبی" بهراوردکردنی نیوان دوو شاعیر، که له یهک کاتدا ژیا بن و ئاگاداری به ره می یه کتریش نه بووبن (ئه وهی ناوده بریت به هاویری)، یانیش زمانیکی هاوبهش له نیوانیاندا هه بیته، پیی دھوتریت هاوسهنگی" (فرشید ورد، ۱۳۶۳، ص ۱۸)، به پیی ئهم پیناسه یه بیته، هاوسهنگکردنی نیوان دوو شاعیری هاوسه رده مه، که هاو زمان و هاو ته وهن، دهشی ئاگاداری به ره می یه کتر بن و دهشی بی ئاگابن. که واته هاوسهنگی له سنووری ئهدهبی نه ته وه بییدایه، ته نیا ئهرکی نیشاندانی گه شه و فه زل و سه روه ری و به رده وامی و به خششی نووسه رانی هاوسه ردهم و هاو زمانه به رامبه ر به یه کتر، خستنه پرووی چۆنیه تی په یوه ندییان به رابردوو یانه وه. گه ر سه رنج بدهین ده بیین سهرجه م ئه و ناساندنانه ی بو هاوسهنگی کراون له یهک

خولگەدا دەسورپىتەو، كە ئەوېش بەراوردىكىدەك لىھەنئەن بەرھەم و رەگەزەكانى ئەدەبىدا ئەنجامدەدرىت، كە ھەلگىرى يەك زمان و نەتەوھن. بىگومان ئەمەش سود و گىرنگى خۇى دەبىت، چونكە كارئاسانى دەكات بۇ خويئەر لە دەرختى ناسنامە و كەسايەتتى نووسەرى دەقەكە، ئاشنايدەكات بە ئاستى داھىنانى دەقە نەتەوھىيەكان، ئەمەش لەو پروندەنەوھىيە كە لىكولەرى ھاوسەنگى بۇى ئەنجام دەدات، جگە لەمانەش ئەوھمان بۇ دەخاتەروو كە نووسەرى دەقەكان، تا چ رادەيەك پابەندە بە ئەدەبى نەتەوھىيەو. (عبدالكرىم، ۲۰۱۷، ۲۵۱)، كە خۇى لەخۇيدا ئاشناكردى زىاترى خويئەر و ئەدبىدۆستانە بە ئەدەبى نەتەوھىيەكانەو.

ھاوسەنگى ئەدەبى وەك بەشىكى دانەپراو لە پەخنى ئەدەبى مىژوويەكى دىرىنى ھەيە، سەرەتاكانى دەرکەوتنى ئەم ئەدەبە دەگەرپىتەو بۇ ئەدەبىياتى كۆنى يۆنانى، لەم پرووھە شائونامەى (بۆقەكانى) (ئەرسىتوقانس ۳۸۶ پ. ز كۆچى كىروو)، تائىستا يەكەمىن تۆمار و بەلگەى بەجىماوى ئەم بواریە، كە تايىدا لەنىوان دوو شائونووسى تراجىدى ئەوساى يۆنان، كە ئەوانىش (ئەسخىلۇس و يورىبىدس) بوون، پىوانە و ھاوسەنگى دەكات، كە پوختەى نمايشنامەكە، باس لەوھەكات: ((خوداوەندى بەروبووم و كشتوكال (دىنوسىوس) لە جىھانى زىندوان، لەگەل (ھىركلىس) وتوژدەكات بۇ ئەوھى وىنەى ئەو بەبەرخۇيدا بكات و بىروات بۇ جىھانى مردوان، پىستەى شىر دەكاتەبەر، لەھەمان كاتدا كۆيلەيەكى گالتەجار لەگەل خۇيدا دەبات، بەناوى (گسانتىاس)، بەيەكەوھ دەگەن بە پروبارى (ئستوخس) لەجىھانى مردوان، لەویدا (خارون) بەلەمەوان دەبىنن، كە رۇحىانەتەكان لە پروبارەكەدا دەپەرىنئىتەو، ئەو دىنوسىيۇس و ھاوپىكەى سوارى بەلەمەكەى دەكات و بۇ ئەو بەرى پروبارەكە دەكەوتتەپى. لەو كاتەدا دەنگى بۆقەكان سەرنجىان رادەكىشى، پروداوئىكى پىكەنىناوى بۇ دىنوسىيۇس دىتە پىش. سەبارەت بە پىشپىركى نىوان (ئەسخىلۇس و يورىبىدس)، دىنوسىيۇس لەنىوانىندا ئەسخىلۇس ھەلدەبژىرىت و لەگەل خۇيدا دەگەرپىنئىتەو جىھانى زىندوان. (اصلاى، ۱۳۹۵، انترنىت) بىگومان ئەرسىتوقانس وىستوويەتى لە رىگەى كۆمىدىاوە چەند مەبەستىكى رامىارى و

ئەدەبى بېيىكىت، لەوانە: لەم شانۆگەرىيەدا دەيەوئىت تراجىدىيا وەك گالئەجارىيەك نىشان بدات، پۈيشتن بەرەو جىيەنى مردوانىش، بە مردنى تراجىدىيا لەقەلەم دەدات، ھەروەھا گەرەنەو دەى شانۆنووسىكى مردوو بۆ جىيەنى زىندوان جگە لە گالئەکردن بە شكۆى تراجىدىيا ھىچى تر نىيە.

گەر ئەدەبى كۆنى يۆنانى سەرەتاكانى دەرکەوتنى ئەم بواری ئەدەبە بىت، ئىتر لەوئىدا كوتايى نەھاتوو و پەگ و پىشەى ئەم جۆرە ئەدەبە لەنىو ئەدەبى مىللەتانی دىكەشدا دەرکەوتوو و بوونى ھەبوو، لەوانەش لە ئەدەبى ەرهەبىدا دەتوانرى چەندىن جار بەدى بکرىت، لەوانە ەرهەبەكانى سەرەدمى جاھىلى كە شىعر و شاعىران لەلايان پىگەى بالاىان ھەبوو، ئەوان تەنیا شاعىرانى چىنى بالاىان قىبۇلئوو، كە بەسەر چەند دەستەيەك دابەشيان کردوون، بەپى زەوق و سەلىقەى تايەتتى خۇيان جىاوازييان لەنىواندا کردوون. دوابەدواى ئەمە لە سەرەدمى ئىسلامىش ھاوسەنگى لەنىوان شاعىراندا موشتموم و پىشېركىنى بەھىز ھاتۆتە ئاراو لەنىوان (جىرىر و فرزدق) ھەندى لەشاعىران ھەوادارى (فرزدق) بوون و ھەندىكىشيان پىشتىوانىيان لە (جىرىر) دەکرد. ھەروەھا لەبارەى فەزل و زالبوونى ھەريەك لە (ابو تمام و بحترى) ببوو بەباس و خواسىكى گرنگ لە ئەدەبى ەرهەبى ئەوسادا.

ھاوسەنگى لە مېژووئى ئەدەبى ئەوروپاشدا پەنگدانەو دەى ھەبوو، بەتايەتەش لەبارەى موشتمومى (باشترىن) لەنىوان (كۆرنى و راسىن) كە ھەردوو نووسەرى تراجىدى بەناوبانگى سەدەى ھەقدەھەمى ئەدەبى فەرەنسىن، لەدوايىدا ئەو جىاوازيانەى كە پەخنەگران لەم بارەو کرديان ئەمە بوو كە راسىن مرقوف بەو شىوہىە دەخاتەروو كە ھەيە، ياخود ھەموو ئازار و نەھامەتى و ئارەزوو و ناتەواوى ... ئەو وەسف دەكات، لە كاتىكدا كۆرنى مرقوف دەبىت بەو جۆرە بىت لەگەل ھەموو داواكارىيەكانى پەوشتى و ئەركى شارستانى و بنەمالەو ئەو وەسف دەكات. ئەمە موشتمومى نىوان ھەموو ئەو كەسانەبوو كە بەشىكىان لایەنگرى كۆرنى و بەشەكەى دىكەشى لایەنگرى راسىن بوون (زرىن كۆب، ۱۳۶۱، ص ۱۱۹).

تامبووی هاوسه‌نگی ئه‌ده‌بی وه‌ک هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه له‌نیۆ ئه‌ده‌بی فارسی کوندا نه‌ریت بووه، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی پوخت و کتابی نه‌بووه، جار جار له‌نیۆ شاعیراندا به‌شعیر باس و خواسی له‌باره‌وه‌ کراوه، له‌نیۆ مه‌جلیس و کۆر و کۆبوونه‌وه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا، ئه‌و پرسیارانه‌ خراونه‌ته‌پوو، بۆ نمونه به‌ پای ئیوه فلان شاعیر مه‌زنترینه له‌ فلان شاعیر؟ به‌م جۆره‌ نیۆه‌ندگیریان کردووه له‌نیۆان شاعیرانیاندا، بۆ نمونه له‌سه‌رده‌می شاعیری ناوداری فارس (ئه‌نه‌وه‌ری) قسه‌ و باسی زۆر خرابووه‌پوو له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌و باشتیه، یا شاعیری سه‌رده‌می خۆی (فتوحی مروزی). (شمیسا، ۱۳۹۴، ص ۱۲۴) بیگومان هه‌موو ئه‌و هاوسه‌نگی و پێوانه‌کردنانه‌ له‌نیۆان شاعیراندا له‌ کوندا بنه‌مایه‌کی زانستی و ئه‌ده‌بی ئه‌وتوی نه‌بووه، زیاتر له‌سه‌ر بنه‌مای زه‌وق و چێژ و ده‌مارگیری وه‌ستاوه، که بریاردان له‌سه‌ر باشی و خرابی شاعیره‌کان ته‌نیا وه‌ستاوته‌ سه‌ر هه‌ست و سۆزی تایبه‌تی و به‌رژه‌وه‌ندی که‌سی.

۲-۱ جوانی ئافره‌ت:

جوانی ئافره‌ت لای شاعیران بابه‌تیکی هه‌ره‌ گه‌نگ و بنچینه‌یه، له‌هه‌ر سه‌رده‌م و کاتێکدا بووبێ به‌شیکی شاعیران سه‌رچاوه‌ی ئیله‌امی خۆیانمان لێوه‌رگرتووه‌ و بووته‌ هه‌وینی داهینانی جوان و به‌پێز، جا چ له‌لایه‌نی جوانی و جه‌سته‌ییه‌وه‌ بێت، یا جوانی ناخ، له‌م باره‌وه‌ په‌ندێکی کونی ئه‌لمانی هه‌یه، ده‌لیت: "گشت پیاویک هه‌وایه‌کی (ئافره‌ت) له‌ ده‌روونی خۆیدا هه‌یه" (گرین، دیگران، ۱۳۸۳، ص ۱۸۳)، ئه‌مه‌ش بۆ سه‌رجه‌م شاعیران به‌ راست ده‌که‌وته‌وه، هه‌ریه‌که‌یک له‌وان ئافره‌تیکی له‌ ناخی خۆیدا هه‌لگرتووه‌ و سه‌رچاوه‌ی ئیله‌امی خۆی لێوه‌رگرتووه، بیگومان ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ به‌هێزه‌ ده‌گه‌رێته‌وه، که له‌ سه‌ره‌تاکانی دروست بوونی کومه‌لگه‌ی مرۆفایه‌تییه‌وه‌ ئافره‌ت و پیاوی به‌یه‌که‌وه‌ به‌ستاوته‌وه‌ و یه‌که‌تریان ته‌واوکردووه، "ئافره‌ت له‌ سه‌ره‌تاکانی میژووی مرۆفایه‌تییه‌وه‌ تا ئیستا، وه‌ک هاوبه‌شی ژبانی پیاو ده‌بینرێت و به‌شیکی فراوان له‌ خه‌یاڵ و هه‌ست و سۆزی پیاوان پێکده‌هێنێت" (عطاش-سپار، ۱۳۹۲، ص ۸۳)، به‌لام چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵیدا له‌ قوناغیکه‌وه‌ بۆ

قۇناغىكى دىكەي ئۇدەبىي گۇرۇپى بىسەردا ھاتوۋە، جگە لەمەش لەنىئۇ ئۇدەبىي نەتەۋە جىاۋازەكاندا چوونىك نىيە، لەۋانە:

-جۋانىي ئافرەت لە ئۇدەبىياتى كلاسىك: ھەرچى ئۇدەبىي كۈنى كورد، كە بە كلاسىك ناسراۋە، ھەلگىرى سەرجم ئۇو پىۋەر و رىسايانەبوۋە كە لەنىئۇ شاعىرانى رۇژھەلاتدا پىرەۋيان لىكراۋە، بەمەش كاتى باسى جۋانىي ئافرەت دىتە پىنشەۋە ھەمان دىمەن و ھەمان وىتامان نىشانىدەن، كە لە لايەن شاعىرىكى فارس و ەرەبەۋە لەبارەي جۋانىي ئافرەتەۋە خراۋتەرو. كە تىايدا جۋانىي ئافرەت جۋانىيەكى بابەتتە، بەم شىۋەيەي، كە "بەژنى ۋەك ئۇسپ، موو رەش، ئۇبرۇ كەۋان، زولف داۋداۋ، بەژن بارىك، خۇنچە لىئو، گول رۇخسار، نەرم ئۇندامە. بەھەشتىكە پىر لە رەنگ و بۇي ۋەفادارى و مىھربانى و خۇراگر و ژىر و لە خواترسە" (مكارىيا، ۱۳۹۲، ص ۱۵) يانىش ئۇدەبىيەكە كە "ژن تىايدا تەنیا لە چاۋ و برۇ و دەم و لىۋدا كۇكراۋتەۋە" (بەبھانى، ۱۳۸۸، ص ۲۰)، ئۇدەبىي كۈنى كوردىش كە لە بابەتاھىرەۋە دەست پىدەكات، دواتر جەزىرى و سەيداي ھەۋارامى و تا دەگاتە چارەگى يەكەمى سەدەي بىست و نويىۋنەۋەي ئۇدەبىي كوردى، دەبىينى ئۇۋەي پەيۋەستە بە ئافرەتەۋە، لەژىر كاريگەرىي ئۇدەبىياتى رۇژھەلاتە، تەنیا لە دەۋرى ۋەسفى جۋانى بەژنوبالا و رۇخسار دەسۋرپتەۋە، كە تىايدا ئۇندامەكانى ئافرەتەيان بە سىروشت چۋاندوۋە، لەۋانە شاعىرانى كلاسىك لە ۋەسفى ئافرەتدا ئۇۋانەيان لاجۋانبوۋە، كە دەم و چاۋى پان و گەشەي لە شىۋەي مانگ و بەژن و بالاىەكى بەرز و بارىك كە خۇي لە ەرەر و چنار بدات و زولفى درىژ و رەش لە شىۋەي مار پىچى خۋاردىت، برۇ بە شمشىر و كەۋان ... (احمد، ۱۹۹۰، ل ۳۸-۱۰۸).

-جۋانىي ئافرەت لە ئۇدەبىياتى رۇمانىسىزم: كاتى باس لە ئافرەت و جۋانىيەكەي دەكرىت لاي نويگەران و رۇمانسىيەكان، لەگەل خستەپروۋى خەم و ئازار و ئەرک و مافەكانيان، جۋانى و ناسكىيەكەشى بەشىكى گەۋرەي ئۇم ئۇدەبە پىكەھىتتە، ئۇو تازەگەرى و نويىۋنەۋەيەي لەنىئۇ ئۇدەبىي كوردىدا لە چارەگى يەكەمى سەدەي بىستدا رۋویدا، ئۇدەبىياتى ناۋچەكەي بەگشتى گرتەۋە،

پيوهر و قالبه‌كاني كلاسيك تيك شڪيتران، له‌ناو‌يشياندا ئه‌و پيوهرانه‌ي په‌يوه‌ستبوون به‌ جواني ئافره‌ته‌وه، ده‌بينين هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه باسي جواني ئافره‌ت له‌ باب‌ه‌تيه‌وه گورپا و بوو به‌ خودي، په‌نگه‌ ئه‌مه‌ش په‌يوه‌ست بي به‌و گورانكارپيانه‌ي كه به‌سه‌ر ژياني كومه‌لايه‌تي و سياسي و ئه‌و پيشكه‌وتنه‌ي له‌ دواي سه‌ده‌ي بيسته‌وه له‌ كومه‌لگه‌ي روژه‌ه‌لاتيدا روويدا، كه تيايدا تاك به‌گشتي گورانكاري به‌سه‌رداهات و به‌شيكي پيشكه‌وتنه‌كاني كومه‌لگه‌ي روژئاوايي وهرگرت، هه‌ر له‌ ئاستي روژشنييري و ئه‌ده‌بييه‌وه بيگره‌ تا هه‌لسوكه‌وت و جل و به‌رگيش، ئه‌مه‌ش روژي به‌رچاوي بيني له‌ گورانپي روخسار و دهركه‌وتني به‌شه‌ شارواوه‌كاني ئافره‌ت، ئه‌و ئافره‌ته‌ي كه پيش سه‌ده‌ي بيست هه‌موو مافيكي لي سه‌ندرابوه‌وه و له‌ سوچيكي مالدا خه‌ريكي به‌خيوكردني مال و منداډ بوو، كه‌م كه‌م كرانه‌وه‌يان به‌خووه‌ بيني و بوون به‌ خاوه‌ن كار و موده، قژيان بلاوكرده‌وه و پاپوچ و پيلاوي پاژنه‌ به‌رزيان كرده‌ پي و ته‌نووړه و كراسي قولكورتياڼ پوڅي، ئه‌مه‌ش وايكرد جياوازتر له‌به‌رچاوي شاعيراني رومانسي دهركه‌ون، دواجاريش گورانكاري به‌سه‌ر وه‌سفي شاعيراندا هينا له‌به‌رده‌م جواني ئافره‌تدا، جواني ئافره‌ت له‌ باب‌ه‌تيه‌وه گورانپي به‌سه‌ر داهات بوو به‌ شتيكي خودي له‌نيو شاعيراندا، هه‌ريه‌كه‌ و به‌پتي سه‌ليقه‌ و دونياييني خو‌ي وينا‌ي ئافره‌تيكي به‌رجه‌سته ده‌كرد له‌ شيعره‌كانيدا.

۱-۳ چه‌مكي كاريگه‌ري و كارتيكردن له‌ نيوان هه‌ردوو ده‌قه‌كه‌دا:

وه‌ك ئاشكرايه‌ چه‌مكي كاريگه‌ري و كارتيكردن وه‌ك دووبابه‌تي سه‌ره‌كي نيو دونيا‌ي ئه‌ده‌بي به‌راورد، كه ليكوله‌ري به‌راوردكار به‌دواياندا ده‌گه‌رپيټ له‌نيو ئه‌ده‌ب و نووسه‌ره‌ جياوازه‌كاندا كه هه‌لگري زمان و نه‌ته‌وه‌ي جياوازن، له‌پاليشي‌دا ئه‌م كاريگه‌ري و كارتيكردنه‌ مه‌رج نيه‌ هه‌ر له‌ نه‌ته‌وه‌ و زمان جياوازدا رووبدات، بگره‌ ئه‌وه‌نده‌ي له‌نيو ئه‌ده‌بيات و نووسه‌راني يه‌ك نه‌ته‌وه‌دا ده‌بينري، كه‌متر له‌نيو نه‌ته‌وه‌ جياوازه‌كاندا هه‌ستي پيده‌كړي، چونكه‌ هه‌ر نووسه‌ر و ئه‌ديييك به‌ر له‌وه‌ي له‌ نووسيندا بكه‌ويته‌ ژير كاريگه‌ري نووسه‌راني بياني، پيشتر كاريگه‌ري نووسه‌راني هاوزمان‌ي خو‌ي په‌نگدانه‌وه‌ي به‌سه‌ريه‌وه

دەبىت و لەژىر كاريگەرى نووسىنەكانى ئەواندا ھەنگاودەنى، دۆزىنەوھى ئەم چەمكى كاريگەرى و كارتىكردنەش ئەركى لىكۆلەرە لەبوارى (ھاوسەنگى ئەدەبى)دا، ھەربۆيەشە بەر لە دەرکەوتنى بەراوردى ئەدەبى ھاوسەنگى ئەدەبى بوونى ھەبوو، كە مېژووھەكەى دەگەرپتەوھە بۆ بەر لە زاین، مەبەست لەو لىكۆلینەوھىە كە بەراوردى رەگەز و جۆر و بنەما ھونەرپىيەكانى نىوان ئەو ئەدەبانەى كە ھەلگىر يەك زمان و كەلتوور و نەتەوھەن، دەكەن، بەمەبەستى دەستىشانكردنى خالى لىكچوو و جياوازەكان و دۆزىنەوھى چەمكى كاريگەرى و كارتىكردن لە نىوانياندا، جوانى ئافرەتیش وەك بىرۆكە و مەبەستى دەقى شىعرى بابەتتىكى گرنگى ھاوسەنگىيە لە ھاوسەنگکردنى نىوان شاعيران.

سەبارەت بەدەقە شىعرى (لە درزى پچەوھەى (گۆران)⁽¹⁾:

بۆ دۆزىنەوھى چەمكى كاريگەرى و كارتىكردن لەنىو ھەردوو دەقدا، بەر لەھەموو شتىك پىويستە بزانیين ئايا ھەردوو شاعیر تا چەند پەيوەندى و نزىكيان لەگەل يەكترى ھەبوو و ئاگادارى بەرھەمەكانى يەكترى بوونە، بۆئەوھى زياتر پەيوەندى و لىكنزىكبوونەوھى ھەردوو شاعیر بدۆزىنەوھە، دەرکىت ئاماژە بە وتەى (مامۆستا عومەر عارف شىخ مەحمود) بكرىت كە لەسەر زمانى گۆرانى شاعیرەوھە دەيگىرپتەوھە سەبارەت بە ھەردى، دەلەيت: "ھەردى قوتابخانەيەكى تاييەتییە لە شىعرى كوردیدا و شۆیندەستى لە ھەلبەستەكانیدا دیارە" (عەزیز، ۱۹۸، ل. ۹۵). كەواتە ھەردوو شاعیر لەنزیكەوھە يەكتريان ناسیو، دواتر سالى بلاوكردنەوھى دەقەكانە كە كارئاسانى دەكات بۆ دۆزىنەوھى كاريگەرى و كارتىكردن لەنىوان ھەردوو دەقەكەدا، گۆران لە دیوانەكەیدا ئاماژەى بە سالى نووسىنى دەقەكەى نەكردووە، بەلام ئەوھى لە ناوەرۆك و لىكدانەوھى خودى شىعرەكە و قوناغەكانى نووسىنى شىعرى گۆراندەردەكەویت، لە روانگەى چەند سەرنجىكەوھە، دەتوانین سالى نووسىنى دەقەكە بەنزیكى دیارى بكەین:

۱- ئەم دەقە خوێ لەخویدا دەقیكى پۆمانسى و پەر لەھەست و

سۆزى دلدارییه، یهکیکه له دهقه شیعییهکانى ناو کۆمهله شیعرى (بههشت و یادگار)، که گوران له پیشهکییهکهیدا دهلیت: "بههشت و یادگار، کۆمهله شیعریکه له دیوانهکه م سهرانسهرى له گهله بابتهکانى جوانى و دلداری خهریکه، ههلبهستى وای تیا بهیست و پینج سال، بهکو زیاتر، له مهوپیش دانراوه، ههر وهکوو هى چهنه مانگیك له مهو بهریشى تیا به" (مهلاکه ریم، ۱۹۸۰، ۳)، ئاماژه به وهش دهکات که شیعره کۆنهکانى به کیشى عهرووزى نووسیوه، که چى نوییهکانى به کیشى خۆمالی (پهنجهی) نووسیوه.

بۆیه گهر سهرنج بدهینه دهقهکه، دهبینن ئهم دهقه شیعییه له دهقه تازهکانى نووسهره، له بهر ئه وهى کیشى دهقهکه کیشى (۱۱ برگه) ی خۆمالی کوردیه، ئهمهش ههنگاوێک نزیکمان دهکاته وه له وهى که سالی دهقهکه مان بۆ روون بکاته وه.

۲- به رای دکتور هیمداد حوسین: "واپندهچیت ئهم دهقه شیعییه هى سهرهتای چلهکان بیت، له بهردوو هوکار، یهکه میان: چونکه ئه وکات بینای بهرز و پیلای پاژنه بهرز له سلیمانیدا دهرکه وتوو، دووهمیان: شیعره که هى لوتکه ی رۆمانسییه ته، چونکه له (۱۹۴۵) به دواوه زیاتر شیعرى سیاسى نووسیوه، تیکه لى دونیای سیاسهت و نووسینی ریالیزمى بووه" (هیمداد حسین، ۲۰۱۸، ؟)

له مه وه دهگهینه ئه و بروایه ی بلین، واپندهچیت، که گوران له نیوان سالانى (۱۹۴۰ تا ۱۹۴۵) دهقه که ی نووسییت، له بهر ئهم هوکارانه:

بەم پىئەبىت نووسەر لە دواى سالى (١٩٤٥) بەدواوە دەستى داوەتە نووسىنى رىاليستانە و دوورکەوتووتەو لە ھۆنراوە و شيعرى رۆمانسىيانە، کەواتە ئەم دەقە لەبەر ئەوەى دەقیكى رۆمانسىيە، بەھەر جۆرىک بىت دەبىت پىش سالى (١٩٤٥) نووسرايىت، ھەروەھا ناوەرۆكى دەقەکە، خانووى بەرز و ئىسکارپىن (پىلاوى پاژنە بەرز) ياخود پاچوچ، دەرکەوتنى ئەمانىش بۆ سەرەتای چلەکان دەگەرپتەو، کەواتە دەبىت دەقەکە لە نىوان، سالانى (١٩٤٥ تا ١٩٤٠) نووسرايىت.

لە درزى پچەو

جادە چۆل و سىيەر بوو، کات بەيانى،

ئەپۆيشتم خەيالانى ئەمپوانى:

بۆ سەوزايى دەور و پشتم، بۆ ئاسمان،

بۆ شاخى بەرز، خانووى تازە، دنيای جوان ...

ئەپۆيشتم: بە ئەسپايى، کش و مات،

لاشە سست و، دل کەيلى تاسە و ئاوات:

لەپ، نازانم چۆن سەرم ھەلبىرى،

بەرامبەرم بەژنىک دەرکەوت: وەک پەرى:

لەگەل ئەوەى لەعاباوە ئالابوو،

لە ديمەنى شيرىنى ئاشکراوو،

بالا بەرز، بچکۆلە پى و ئىسکارپىن

گۆرهوی و پووز: سفت و سپی و ئاوریشمین!

ئەپۆییم و دزەى نىگام جارجاریک،

لەژیر عابای پەشا ئەیدی نازداریک:

بەپەوتی کەو، لەنجەى تاوس و قومری

گورج گورج، جوان جوان ئەهات و جادهى ئەبپی ...

مابووی بگاته عاستم چەن هەنگاوی،

درزی کەوتە پەچەو دیم نیکای چاوی،

دەست و پەنجە، مەچەکیک، نیکایەک ...

(چی بنووسم؟ خویە هیزی ئینشایەک!)

قۆل و مەچەک ساف و سپی وەک شووشە،

سەرپەنجەکان یاقوتیک بوون بەورشە،

بینە سەرچاو: چاویک .. بلیم چ چاویک؟.

کانیی سىحر، دەریای عیشو، گێژاویک،

کەوا کەوتە بەر شەپۆلی هەستی من،

لەو پۆژەو هەر نوقم ئەبپی بەرەو بن!

... (دیوانی گۆران، ل ۳۴)

سه‌بارەت بە دەقه شیعری (چاوه‌پوانیی بی هووده‌ی (هەردی)^(۲):

هەرچی ئەحمەد هەردییە، شاعیر خۆی لە دیوانە‌که‌یدا ئاماژە‌ی
بە سالی نووسینی دەقه‌که‌ کردووه، که لە سالی (۱۹۵۱) نووسیویه‌تی.

چاوه‌پوانیی بی هووده

هەموو پۆژێ لەبەر سه‌یری بتي ئەو به‌ژن و بالایه
لەسەر پێدا ئەوه‌ستم من، هەتاكو ئاوی پیم دایه
به‌دووچاوی که شه‌وقی چاوه‌روانی ئەیتروکیتی
به‌دوو چاوی که سرپی قوولی لاویتی، ئەدرکینی
سه‌رنجی پێ ئەدهم، پیگا، هەموو شیوه‌ی ئەوی تیايه
وه‌کو دنیا له‌ناو جوانیی ئەوا توایته‌وه، وایه
شنه‌ی با، باسی جوانیی ئەو، به‌گویتی مندا ئەچرپینی
هەموو ده‌رکه‌وتنی شوخی، دلی من دائه‌خورپینی
به‌لام خورپه‌ی ته‌واوی دل له‌گه‌ل هه‌نگاوی ئەودایه
که‌سه‌رتاپا له‌ئاوازی به‌هه‌شتی خواوه. په‌یدایه
به‌لێ، کاتی که ئەو ده‌رکه‌وت، ئیتر من بی سه‌روشوینم
به‌تیشکی خۆری جوانیی ئەو، به‌جاری قولپ ئەدا خوینم
وه‌کو چۆن نه‌ونه‌مامی، گه‌رده‌لوول ئەبیات و ئەیه‌ینی

له شهم موچرکی دلداریی، وهها ناخی ئه بزوینتی

ئه گهرچی وهک خه یالی من عه با دهوری لهشی داوه

له ئه ندام و لهش و لاری بلند و ریکی ئالاوه

به لام کاتی که با چمکی عه باکهی لائه دا، تاوئ

ئه پڕیژ پووزی نایابی، له سیحری خوایی، لافاوئ

(پازی ته نیایی، ل ۷۷)

به مهش ماوهی نووسینی نیوان دهقه شیعرى (له درزی پچه وه) ی گۆران و (چاوه پروانی بی هووده) ی ههردی خۆی له ۱۰ سال، یا که متر دهبینته وه، بۆ یهک کات و سهردهم و بارودوخی سیاسى و کومه لایهتی دهگه رینه وه که ههردوو شاعیر تیایدا ژیاون، له گه لیشیدا ههردوو شاعیر له نزیکه وه ئاگاداری یه کتر بونه، و گومانیشی تیدانییه له نیوانیاندا کاریگهری و کارتی کردن دهبیته، بهم جوړه ههردی ئاگاداری دیوانی (به ههشت و یادگار) ی گۆران بووه، که له سالی (۱۹۵۰) دا بلاوکراوه ته وه، کاتی که وتوو ته ژیر کاریگهری دهقه که وه سالیک دواى ئه مه له سالی (۱۹۵۱) دا دهقه شیعرى (چاوه پروانی بی هووده) ده نووسیت، له پرووی بیرۆکه و بابتهی دهقه که وه، که خۆی له جوانی ئافرهت دهبینته وه، دهکه ویته ژیر کاریگهری دهقه شیعرى (له درزی پچه وه) ی گۆران. لیره دا ئه وهی په یوه سته به جوانی ئافره ته وه له نیو ههردوو دهقه که دا ههنگاو به ههنگاو دهیانخه یه پروو.

۲-۱ جوانی ئافرهت له نیوان ههردوو دهقه که دا:

ئه وهی په یوه سته به جوانی ئافرهت له نیوان ههردوو دهقه که دا، خۆی له چهند خالیکی هاوبه شدا دهبینته وه، که دهیسه لمیتهی له نیوان ههردوو دهقه که دا جوانی ئافرهت له یهک بیرۆکه وه هاتوون:

۱- جوانیی سروشت و جوانیی ئافرهت له یهك كاتدا:

جوانیی ئافرهت لای ههردوو شاعیر ئامانجه به جوړیک به تهواوی لهگهڵ جوانییهکانی سروشت ههنگاودهنیت و هاوتهریبه، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه ده‌گه‌ڕێته‌وه كه له‌نیو شاعیرانی پۆمانسیدا ئافرهت و سروشت وهك دوو پرووی یهك دراو وان، یه‌كتر ته‌واو ده‌كهن، به‌لام دواتر ته‌واوی سه‌رنجه‌كان له هه‌ر دوو ده‌قه‌كه‌دا ده‌كه‌ونه سه‌ر جوانیی ئافرهت و سروشت پشتگۆی ده‌خړیت.

ئه‌گه‌رچی سروشت لای گۆران پیگه و به‌هایه‌کی به‌رزی هه‌یه، به‌ جوړیک "گرنگترین لایه‌نه‌کانی شیعی گۆران سروشته، خۆینه‌ری کوردیش زۆربه‌ی له ده‌روازه‌ی سروشته‌وه خۆی ده‌کات به‌ ئاستانه‌ی قه‌شه‌نگ و مه‌زنی گۆراندا و چاو به‌ کلی تابلۆ و وینه‌ ره‌نگینه کوردستانییه‌کانی ده‌پێژێ" (مجید، ۱۹۹۰، ل. ۳۵)، به‌لام ئه‌و هه‌موو پیگه و پایه‌به‌رزییه‌ی سروشت لای گۆران به‌ ته‌نیا به‌ بینینی کچی‌کی جوان و شوخ ته‌واوی به‌هاکانی له‌ده‌سته‌ده‌ات، هه‌ر بۆیه (ره‌فیق حیلمی) له‌کتیبی (شیعی و ئه‌ده‌بیاتی کوردی) دا ده‌لێت: "گۆران له‌ جوانیی ته‌بیعه‌ت له هه‌موو شاعیرانمان زیاتر (له‌زه‌ت) و ده‌ده‌گری و سیحراوی ئه‌بی له‌ ئاقار چاوه‌ جوانه‌کانی کچی‌کا هه‌موو جوانییه‌کانی ته‌بیعه‌تی له‌بیرئه‌چیته‌وه، له به‌رامبه‌ر شیرینیکی بالابه‌رز" (حیلمی، ۱۹۸۸، ل. ۱۶۰)، گۆران له‌ده‌قه شیعییه‌که‌یدا به‌ ده‌سپیکیکی جوان، و به‌ وه‌سفی سروشت ده‌ست پنده‌کات، كه به‌ ئه‌سپایی و هیمنی ورد ورد به‌پێگادا هه‌نگاودهنی و ده‌روانیته سه‌وزایی و سروشتی رازاوه‌ی ده‌ورو به‌ری، ته‌واوی سه‌رنجه‌کانی له‌سه‌ر سروشته، به‌لام هه‌رکه له‌پێ ئافره‌تیک ده‌بینیت ته‌واوی سه‌رنجه‌کانی له‌ سروشته‌وه ده‌گوازیته‌وه بۆ پوخسار و له‌ش و لاری ئافره‌ته‌که، جوانیی سروشت له به‌رامبه‌ر جوانیی ئافره‌ته‌که لای گۆران به‌ها جوانییه‌که‌ی له‌ده‌سته‌ده‌ا و دواي ئه‌مه ته‌واوی جوانییه‌کانی سروشت له‌میشکی‌دا ده‌سپێنه‌وه، به‌مه‌ش دواي بینینی جوانیی ئافره‌ته‌که جوانیی سروشت له ئارادا نامی‌تی، كه ده‌لێت:

جاده چۆل و سېيەر بوو، کات به يانی،
ئەپۆيشتەم خەيالايى ئەمروانى:
بۇ سەوزايى دەورو پىشتەم، بۇ ئاسمان،
بۇ شاخى بەرن، خانووى تازە، دنيای جوان ...
ئەپۆيشتەم: بە ئەسپايى، کش و مات،
لاشە سست و، دل کەيلى تاسە و ئاوات:
لەپ، نازانم چۆن سەرم هەلپىرى،
بەرامبەرم بەژنيک دەرکەوت: وەک پەرى:

(ديوانى گۆران، ل ۳۴)

بەمەش دواى يىنىنى ئافرەتەكە سىروشت رۆلى خۆى لەدەستەدات و
جوانىي ئافرەتەكە تا كۆتايى دەقەكە دەست بەسەر دەقەكەدا دەگریت.

ئەگەرچى پىگەى هەردى لە وەسفى سىروشتدا ناگاتە ئاستى گۆران، بەلام
ئەويش وەك هەر شاعىرىكى دىكەى رۆمانسى كەم تا زۆر سىروشت لە
شيعرەكانيدا رەنگى داووتەو، بەهەمان شىوهدى گۆران سىروشت لای ئەويش
پىگە و بەهاىكى بەرزى هەيە، جوانىي ئافرەت هاوشانى سىروشت، لە دەقەكەدا
هەنگاودەنيەت، بەلام ئەويش هاوشىوهدى گۆران لە كۆتاييدا زياتر لە جوانىي
ئافرەت ورد دەيىتەو، بە جۆرىك ئەو لای وايە هەموو ئەو جوانىيانەى كە خودا
لە سىروشتدا خولقاندوويەتى، هەموويان تواوهدى جوانى و پاژاوهيى يارەكەيەتى،
كە دەليەت:

سهرنجی پښتانه دهم، پښتانه همموو شپوهی نهوی تیا په

وهكو دنیا له ناو جوانی نهوا توابیته وه، وایه (پازی ته نیایی، ل ۷۷)

نهو كه سروشت به جوانی ده بینیت له سایه ی جوانی ئافره تیکه وه په كه
شهوق و پرووناكي به دنیا ده به خشی.

۲- وینای ئافره ت:

به شپکی گرنګ له جوانی ئافره تدا باریکی و پښکی به ژن و بالایه تی،
كه هه میشه وهك سهرچاوه ی وه سفی شاعیران خوی ده بینیته وه، گهر سهیری
هه ردو ده كه كه بکین ده بینین دهر خستی وینای جوانییه جه سته ییه کانی
ئافره تیکي داپوشراوی کوردی ته وقدر او به نه ریت و یاسا کومه لایه تییه کانی
سهرده می هه ردو شاعیره، ئافره تیکي داپوشراوی عه با به سهره، به ژنیکي
باریک و پیکوپیکي هه یه، وینای ئافره ته كه لای هه ردو شاعیر هه مان وینامان
پیشانده دن، نه مه ش خالیکي به هیزه له په یوه ندی نیوان هه ردو ده كه دا:

گوران ده لیت:

له گهل نه وه ی له عاباوه ئالا بو،

له دیمه نی شیرینی ئاشکرا بو، (دیوانی گوران، ل ۲۴)

نه م نه زمونی جوانی و خوشه ویستی ئافره ته لای گوران، بو سهره تاکانی
ته مه نی هه رزه کاری ده گه پیته وه له سهر زاری خوی كه بو (مه مه دی
مه لاکه ریم) ی گیراوه ته وه: "ده ورو به ری سالی ۱۹۱۸ کاتیک ئینگلیزه کان
هه له بجه یان داگیر کرد، باو کم ئیمه ی برد بو بیاره من ده ستیک رانک و چوخه ی
نویم له به رکرد بو، پشتینه كه م هه ر زور سهرنج پراکیش بو. له یه کیک
له باخه کانی (چه می خواجایی) دا کچیکي زور جوان به لامدا تیپه ری و گوتی
پشتینه كه ت هه ر زور جوانه، بو به شی به ره سوخمه یه کم لی ناده دیتی؟ منیش

هەر يه کسەر وتم: ماچیکم بدهری، ئەتدهمی" (جەغەر-حەمەتوفیق، ۲۰۰۷، ل ۶۱)،
بەمەش گومانی تێدانیه که جوانی پروکاری دەرەوی ئافرەت هەر لەمنداڵیهوه
لە خوین و دەماری گۆراندا جۆش و خرۆشی هەبووه.

لە دهقه شیعری (چاوه‌روانی بی هه‌رده‌ی) شاعیر وینای
ئافره‌ته‌که‌ی له‌ژێر کاریگه‌ری ده‌قی شیعری (له‌درزی پچه‌وه‌ی) گۆراندا
وه‌رگرتووه، راس‌ته‌ سه‌رده‌م و کاتی هه‌ردوو شاعیر له‌یه‌که‌وه‌ نزیک بووه و
له‌یه‌ک ژینگه و بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تیدا ژیاون، به‌لام لێک نزیکي وینای
ئافره‌ته‌که‌ی لای هه‌ردوو شاعیره‌که پیمان ده‌لیت: که هه‌ردی له‌ژێر کاریگه‌ری
گۆراندا نووسیویه‌تی: که وینای ئافره‌تیکی به‌ژن و بالا ریکی عه‌با به‌سه‌ره:
ده‌لیت:

ئه‌گه‌رچی وه‌ک خه‌یالی من عه‌با ده‌وری له‌شی داوه

له‌ئه‌ندام و له‌ش و لاری بلند و پێکی ئالاه

(پازی ته‌نیایی، ل ۷۸)

ئه‌گه‌رچی ئەم جوانیه‌ی لای هه‌ردی هه‌مان جوانیه‌ که لای گۆران ده‌بینری،
به‌لام به‌رگیکی تازه‌ی وای به‌به‌ردا کردووه که هیچی له‌ ده‌قه‌که‌ی گۆران که‌متر
نه‌بییت.

۳- گه‌پان به‌دوای جوانیه‌ شاراه‌کانی ئافره‌تدا:

گه‌ر به‌وردی سه‌رنج بده‌ین ده‌بینین نووسه‌ری هه‌ردوو ده‌قه‌که به‌دوای
جوانیه‌که‌وه‌ن، که ئەوانی دیکه ناتوانن په‌ی پێ ببه‌ن، راس‌ته‌ هه‌ردوو شاعیر ئەوه
ناشارنه‌وه که شه‌یدای جوانی ئافره‌تن به‌گشتی، به‌لام له‌ناو ئەو جوانیه‌شدا
به‌تاییه‌ت به‌دوای به‌شه‌ بچووک و شاراه‌کاندا ده‌گه‌رێن و زیاتر سه‌ره‌نجیان
را ده‌کێشێ، به‌تاییه‌ت ئەو به‌شه‌ بچووکانه‌ی جه‌سته‌ی ئافره‌ت که ده‌رکه‌وتنیان
له‌ کورده‌واریدا رێگه‌پیدا بووه، وه‌ک ده‌ست و مه‌چه‌ک و پێته‌کان، پوختار و

دەرکهوتنی پاژنهپی، که ههمیشه جیی سهرنجی نیرینهکان بووه، له ناویشیاندا شاعیران، چونکه ئهوان لهناو ئهوهموو داپوشراوییهدا ههر وهسفی ئهوهندهیان بۆماوهتهوه، ئهگینا، "ئهگهر پهچه و عهبا لادهن و جلی مۆده و سهردهمیانه بیۆشن ئافرهتان له ههسارهی زوهره جوانترن" (الضمور، ۲۰۱۱، ص ۶۷). کاتی باس دیته سهر گۆران سهارهت به جوانیی ئافرهت، دهلیین ئهوه گۆران لهناو ههزاران درک و زیدا جوانی گۆلیک دهقوزیتهوه، کاتی دهلیت:

گیانم بۆ تهلی وهنهوشه پهروشه

که له ژیر سیپه‌ری توت‌کا خامۆشه (دیوانی گۆران، ل ۶۵)

بههه‌مان شیوه له دهقی (له‌درزی پچه‌وه)دا، خۆی له خۆیدا "گه‌پانی گۆران به دووی ئه‌و شته بچووک و هیمن و شاراوانه‌دا، گه‌پانی رووحی تینوو و نه‌سره‌وتی گۆران به‌دوای دۆزینه‌وه‌ی مانایه‌کی تازه‌دا بۆ شته‌کان" (مه‌مند، ۱۹۷۹، ل ۲۴)، له وهسفی ئافره‌تا سهری‌که‌ین ده‌بینین له ته‌واوی به‌ژن و بالای جوانیی ئافره‌تیکی به‌عه‌با داپوشراودا به‌شه بچووک و ناسک و جوانه‌کان ده‌دۆزیته‌وه، که دوا‌جار به‌هۆیانه‌وه بریار له‌سهر جوانی و په‌سنایه‌تی ئافره‌ته‌که ده‌دا، بیگومان ئه‌م تاییه‌تمه‌ندییه‌ش ته‌نیا له چاوی گۆران و ئه‌وانی وه‌ک ئه‌و به‌دی ده‌کریت، چ چاوێک هه‌یه "جگه له چاوی گۆران، له پشت ئه‌و هه‌موو په‌چه و عابایه‌وه، ئه‌و هه‌موو جوانی و ورده‌کارییه‌ بی‌نییت؟ عابا و په‌چه بۆ داپوشین و شارده‌نه‌وه‌ی جوانییه‌، که‌چی چاوی ئه‌و، بۆ گه‌ران به‌دوای سه‌ه‌رابی دووری جوانییه‌کی شاراوه‌ دایه" (جه‌غه‌ر-حه‌مه‌توفیق، ۲۰۰۷، ل ۴۹)، به‌م شیوه‌یه له ده‌قه‌که‌دا گۆران له وهسفی جوانیی ئافره‌تا له گشته‌وه به‌ره‌و تاییه‌تییه‌کان شو‌رده‌بیته‌وه:

- جوانیی ئافره‌ت به‌ گشتی: له سه‌ره‌تا‌دا ئافره‌تیکی ده‌بینیت، که له‌ژیر عه‌بای په‌شدا شارده‌راوه‌ته‌وه، به‌لام گۆران ههر له بینینی به‌ژن و بالایه‌وه له جوانیی ئافره‌ته‌که دل‌نیا‌ده‌بیته‌وه، چونکه "به‌رزی به‌ژن و

بالای ژنان، له شیعری زۆربهی شاعیراندا به وجۆره پوښتووه، که دهلاله تی جوانی و رازاوهیی ئه وه " (یاسینی، ۱۳۹۳، ص ۱۴۴)، له م باره وه گوران ده لیت:

ئه پویم و دزه ی نیگام جار جاریک،

له ژیر عابای رهشا ئهیدی نازداریک: (دیوانی گوران، ۳۴)

گوران نیگا کانی بهرام بهر جوانیی ئافرهت له هیچ هه لومه رجیکدا له دهست نه داوه بگره له چهند چرکه ساتیکدا بوونی ته نیا نیگایه کی وه سفیکی جوانی خولقاندووه، به ته نیا نیگایه ک جوانیی ئافره ته که ی هه لسه نگاندووه، راسته له ژیر عه با داپو شراوه، به لام ئه وه چاوی گورانه له ژیر عه با ی ره شیشدا ئافره ته نازداره کان ده ناسیته وه.

- وردبوونه وه به ناو جوانییه تایبه تییه کاند: پاش ئه وه ی بۆی پوون بۆوه که ئافره تیکی جوانه به گشتی، به وه ناوه ستی دهیه ویت بزانیته، که تاجه ند جوانییه که ی ره سه ن و دانسقه یه، بۆ ئه م مه به سته ش پیوه ری هه یه، چاوی ئه و به ته نیا به بیی جوانییه گشتییه کان ئاوی نه خواردووه ته وه، بگره ئه وه گورانه "هه میشه شه یدای جوانی بووه، ویلی دوا ی دۆزینه وه ی جوانییه کی شاراوه بووه" (سالح، ۲۰۱۲، ل ۱۴۲)، ده لیت: راسته بالا به رزه قبولمه ئه مه سیفه تی ئافره تی جوانه، به لام پیی بچووک و سپی و نه رمی و سفت و لووسیش لای من پیوه ره، بۆیه دهیه ویت بیان دۆزیته وه.

بالا بهرن، بچکوله پی و ئیسکارپین

گۆرهوی و پووز: سفت و سپی و ئاوریشمین!

(دیوانی گوران، ل ۳۴)

گوران نیشانه‌کانی ئافره‌تی جوان و په‌سه‌ن ده‌ناسیته‌وه، ئه‌و لای پوونه که یه‌کێ له‌ سیفه‌ته‌ جوان و سه‌رنج‌پراکیشه‌کانی ئافره‌تی جوان و به‌رچاو خۆی له‌ (پێی بچووک و گۆزینگی جوان و پاشنه‌ پێی لووس و خر) دا خۆی ده‌بینیته‌وه.

گه‌ر سه‌رنج به‌دین ده‌بینین ئه‌حمه‌د هه‌ردیش له‌ ده‌قه‌که‌یدا خۆی دان به‌وه داده‌نیت، که‌ پۆژانه‌ چۆن له‌سه‌ر رینگای یاره‌که‌یدا وه‌ستاوه‌ و خۆی مه‌لاسه‌داوه‌ بۆ ته‌نیا نینگایه‌ک تا له‌ژێر تیلمه‌ی عه‌باوه‌ جوانی ئافره‌ته‌که‌ بپینێ، که‌ شه‌یدای جوانیه‌که‌یه‌تی، له‌و گۆشه‌ بچووک‌ه‌وه‌ دونیایه‌کی رازاوه‌ی له‌ عیشق و خۆشه‌ویستی و جوانی بنیادناوه‌- بێگومان ئه‌مه‌ش له‌ جووری تێروانین و بینینی چاوه‌کانی (هه‌ردی)یه‌وه‌ به‌پوونی ده‌رده‌که‌وێت، که‌چۆن شوێن پێی گۆرانی هه‌لگرتووه‌، هاوشیوه‌ی ئه‌و له‌ناو هه‌موو جوانیه‌ داپۆشراوه‌دا، سوچیکی بچووک ده‌دۆزیته‌وه‌ تا له‌ویوه‌ جوانیه‌ تایبه‌تییه‌کانی ئافره‌ته‌که‌ بدۆزیته‌وه‌، ده‌لیت:

به‌لام کاتی که‌ با چمکی عه‌باکه‌ی لائه‌دا، تاوی

ئه‌پێژێ پووزی نایابی، له‌سیحری خوایی، لافاوی

(رازی ته‌نیاپی، ل ٧٨)

هه‌ردیش نه‌ک هه‌ر هه‌له‌کان له‌ ده‌ست نادات بۆ بینینی جوانیه‌ شازه‌کان، بگه‌ر ئه‌و هه‌میشه‌ له‌ چاوه‌روانیدا ده‌مینیته‌وه‌، بۆ سه‌رنجیکی بروسکه‌ ئاسا (گۆزنگیک و پاژنه‌ پێیه‌ک)، که‌ به‌ جوانیه‌ تایبه‌تییه‌کانی ئافره‌ت داده‌نرێن.

٤-جوانیی ئافره‌ته‌که‌ جوانیه‌کی ئیلاهییه‌:

گۆران وه‌سفی یاره‌که‌ی ده‌کات و به‌ په‌ری ده‌چوینێ و پێیوايه‌ ئه‌وه‌ یاره‌که‌یه‌تی له‌ناو ئه‌و هه‌موو عه‌با ره‌شه‌دا ئاوا ده‌بریسکیته‌وه‌، جوانیه‌که‌ له‌ژێر عه‌بای ره‌شا ئاوا خۆی بنوینێ ده‌بیته‌ مروّف نه‌بیته‌، به‌لکو گۆران ئه‌و جوانیه‌ بۆ فریشته‌ و په‌رییه‌کانی خودا ده‌گه‌رپێنیته‌وه‌: ده‌لیت:

له پېر، نازانم چوڼ سهرم هه لېږی،

بهرام بهرم به ژنیک دهرکه وت: وهک پهری:

(دیوانی گوران، ل ۳۴)

ئافره تیک به جوانییه که ی، شاعیریکی جوانیناسی وهک گوران ئاوا سهرسام
بکات، گومانی تیدانییه که جوانییه که جوانییه کی ئیلاهییه، که خدا ئه و جوانییه ی
به و ئافره ته به خشیوه.

ئهم جوانییه لای ههر دیش هه مان شته، ده لیت:

به لام خورپه ی ته وای دِل له گه ل هه نگای ئه و دایه

که سهرتاپا له ئاوازی به هه شتی خواوه. په یدایه

(رازی ته نیایی، ل ۷۷)

ههردی پییوایه لاروله نجه و ههنگاونانی یاره که ی ئاواز و موسیقای له
به هه شتی خواوه یه، خودا به تاییه ت پیی به خشیوه، ده بیت ئه وه بزاین هه موو
ههنگاونان و لاروله نجه یه که له هه موو ئافره تیک جوان نییه، سیفات ی ئافره ته
جوان و ره سه نه کانه، به هه شتی خواش ته نیا جیگه ی جوانی تیداده بیته وه له
چه شنی ئه و پهریه ی که گوران باسی دهکات.

ه- وه سفی جوانی لاشه ی ئافره ته که ئاره زوویه کی چه پینراوه:

بو لیكدانه وه ی ئهم خاله هاوبه شه له نیوان ههر دوو دهقه که دا، پیویسته به
پنی تیوری دهر ووشیکاریی فرۆید که پیی وایه داب و نه ریت و عورف و یاسا
باوهکانی کومه لگه کاتی ده به نه پینگر له به رده م تیزکردنی ئاره زووه کاند، ئه و
جاریکی دیکه له نه سته وه (نائاگای) خویان دهرده خه نه وه له ریگه ی (خه ون یا
نوسن) هوه ئازاد ده بن، بویه "هونه رمه د له هونه ره که یدا جیهانیک بنیاد ده نی، تا

ئارەزوو چە پېئراوەکانى خۆى تىدا بخاتەرپوو" (عباس، ۱۹۹۸، ص ۳۶۳)، بەلام ئەم ئارەزوو چە پېئراوە کاتى ئازاد دەبىت، لە نووسىندا بە ئاسانى نانسرىتەو، چونکە "ئارەزووى قەيراناوى لە ناخودئاگاوه بەرەو خودئاگا دەکەوێتەپى بە جۆرىک دەرەدەکەوئى کە نانسرىتەو و شىوێهى خۆى گۆرىو، چونکە ئارەزوو کە پىشتەر چە پېئراپوو" (فرۆيد، ۲۰۰۷، ل ۸۰)، بۆيە فرۆيد حەز و ئارەزوو هەکان ناودەنى (ئەو) کە هېچ ياسا و پىسايەک نانسى، هەموو هەلى گەيشتنە بەخۆشى و چىژ، کە لەژىر دەسەلاتى (من) دايە، کە دواى (ئەو) دىتەگۆرى خۆدى کەسەکەيە، کە پىداگرە لەسەر عەقل و لۆژىک، کە سنوور بۆ (ئەو) يا ئارەزوو هەکان دادەنىت، هەرچى (منى) بالايە لە دەرەوئى مرقۇدايە، سەرچەم نەرىت و ياسا سەپىئراوەکانى کۆمەلگە دەگریتەو، هەر ئەويشە مرقۇف ياخود (من) بە نەرىتەکانەو پەيوەست دەکات.

بەم شىوێهە هەردوو شاعىر (گۆران و هەردى) وەک دوو تاکى نىو کۆمەلگەى کوردى، کە سەرتاپاي بە ياسا و نەرىتە کۆمەلایەتییەکان تەنراو، بىگومان ئەوانىش لە تەمەنى لاویەتیی خۆياندا دنایەک لە حەز و ئارەزووى چە پېئراویان هەبوو، کە کۆمەلگە بەسەرىدا سەپاندوون، بەلام دواچار لە نائاگاییەو لە هەردوو دەقەکەدا خۆيان دەر باز دەکەن، بۆيە گەر سەيربەکەين دەبينىن مەبەستى هەردوو شاعىرەکە لە وەسفى جوانى زياتر لە پىناو پرکردنەوئى ئەو ئارەزووانەيە بەرانبەر بە جەستەى ئافرەت، کە کۆمەلگە رىگەيان نادات دەستى بۆ بەرن، ئەمە بەروونى لای گۆران ديارە، چونکە گەر سەرنجى دەقەکەى گۆران بەدين سەبارەت بە جوانى ئافرەت دەبينىن "يەکیک لەتايەتەندىيەکانى گۆران لەگەل شاعىرانى تردا ئەوێهە گۆران زياتر بە هەستەکانىيەو پەيوەستە بەتايەت هەستە جەستەيەکان" (عەبدوللا، ۲۰۱۳، ل ۸۹)، هەر پىنج هەستەکەى مرقۇف لای گۆران بۆ سوود وەرگرتتە لە دەستلەيدان و بىستن و تام و بۆن و بينىنى جوانى ئافرەت، چونکە بىرمان نەچىت "گۆران حەزى لە گشت ئافرەتێکى قەشەنگ و جوان کردوو و هەميشە تىنووى زەرىفيان بوو و تاماوه ئەم تىنووتىيەى نەشکاوه" (احمد، ۱۹۹۰، ل ۲۳۳)، ئەمە نەک بە تەنيا بۆ گۆران راستە، بەلکو بۆ هەموو لاویکى کوردستانى سەردەمى گۆران

به‌راست ده‌که‌وێته‌وه، که له‌ناو یاسا و نه‌رێته‌کانی ئه‌وسای کوردستاندا
سه‌رجه‌م ئاره‌زووه‌کانیان خه‌فه‌کراوه، وه‌ک له‌ ده‌قه‌که‌یدا ده‌لێت:

ئه‌پۆیشتم به‌ ئه‌سپایی، کێش و مات،

لاشه‌ سست و دل‌ که‌یلی تاسه‌ و ئاوات!

(دیوانی گۆران، ل ٣٤)

گۆران ئه‌وه‌ ناشاریته‌وه‌ به‌رله‌وه‌ی ئافره‌ته‌که‌ بێینیت دلی پر له‌ هیوا و
ئاره‌زووی به‌دینه‌هاتوو بووه‌ که‌ له‌ خودی خۆیدا کپکراوه، بۆیه‌ به‌ بێنی
ئافره‌تیکی ژێر عه‌بای ره‌ش که‌ نه‌یتوانیوه‌ پێی بگات، ئه‌ویش وه‌ک هه‌ر
ئاره‌زوویه‌کی دیکه‌ له‌ ناخیدا هیلداراوه‌ته‌وه‌ و تاماوه‌ نه‌گه‌یشتیوه‌ به‌و له‌ش و
لاره، ده‌لێت:

که‌وا که‌وته‌ به‌ر شه‌پۆلی هه‌ستی من،

له‌و پۆژه‌وه‌ هه‌ر نوقم ئه‌بی به‌ره‌و بن!

(دیوانی گۆران، ل ٣٤)

گۆران له‌و پۆژه‌وه‌ی ئه‌و ئافره‌ته‌ی دیوه‌ هه‌ر ئاه‌ی هه‌لکێشاوه‌ بۆ گه‌یشتن
به‌و جوانیه‌ی، له‌پێناو پرکردنه‌وه‌ی ئاره‌زووه‌کانی.

بۆ زیاتر پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌م بابه‌ته‌ له‌سه‌ر زاری (هۆگر)ی کورپی که‌
ده‌لێت: "یه‌کێک شیعره‌کانی ده‌خوینێته‌وه‌، وا ده‌زانێ خه‌ریکی ئافره‌ت بووه‌ و
داوین پیس بووه‌، به‌لام له‌ناو کۆمه‌ڵدا زۆر شه‌هرمن بووه‌" (جه‌عفه‌ر-
حه‌مه‌توفیق، ٢٠٠٧، ل ٩٣)، به‌مه‌ش گۆران ئه‌وه‌نده‌ی که‌وتوووه‌ ژێر کاریگه‌ری
(من) که‌ خۆی له‌ خودی گۆران ده‌بینێته‌وه‌، به‌رامبه‌ر به‌ ئافره‌ت چه‌ند شه‌هرمن
بووه‌، ئه‌م شه‌هرمنیه‌ بووه‌ته‌ رێگر له‌به‌رده‌م به‌دییه‌نانی ئاره‌زووه‌کانیدا، بێگومان
خودی گۆرانیش له‌ژێر کاریگه‌ری (منی بالا) واته‌ یاسا و نه‌رێته‌ باوه‌کاندا

شهرمینییه که ی زالبووه به سهریدا، بویه شه کاتی ئافرده ته که لئی نزیکبوتیه و ه گوران
خوی له دهستداوه و ته و او په رته وازه بووه، که ده لیت:

دهست و په نجه، مه چه کیک، نیگایه ک ...

(چی بنووسم؟ خوییه هیژی ئینشایه ک!)

(دیوانی گوران، ل ۳۴)

ئه مه گوزارشته له وهی که (من) و (منی بالا) ئه وهنده زالبوون به سهر
شاعیره وه، که هه میشه له بهردهم په گهزی بهرام بهر شهرمن بووه، ئه مه
شهرمینییه ش وای له نووسهر کردووه له بهردهم جوانیی ئه و ئافرده ته دا کونترۆلی
خوی له دهست بدات، نه توانیت قسه یه کی بۆ نووسین و وتن بیته سهر
زار، به شیکی دیکه شی په یوه ست بووه به وهی که "گوران له ته مه نیکی که مدا
به ناچاری هاوسهرگیری کردووه، وا دهرده که وی هیچ هه ز و ئاره زوو و
خۆشه ویستییه کی بۆ ئه و ئافرده ته نه بووی، له وانه یه هۆکاره که شی ئه وه بووی
ئه و جوانیییه تی دانه بووه، که له خه یالی گوراندا وینای کراوه، گورانی هه ستیار
(ئاشقی سروشت و جوانی) ئه مه هاوسهرگیری به بۆی بووه به گرییه کی
دهروونی" (حسن، ۲۰۱۲، ص ۲۷) هه موو ئه مانه بوونه ته هوی ئه وهی هه موو
ئاره زوووه چه پینراوه کانی جاریکی دیکه له نووسینه کانی پهن گبده نه وه
به تاییه تیش له دهقی (له درزی پچه وه).

هه رچی ئه حمه د هه ردیی به له و کاته دا ته مه نی (۲۹) سالان بووه، بیگومان
له هه ره تی لاییه تیدا بووه به هه مان شیوه ی گوران پراوپر بووه له ئاره زوو ی
به دینه ها توو، هه رخۆشی نایشاریته وه له ناو نیشانی دهقه که یه وه دهیخاته پروو، که
هه موو رۆژیک له چاوه پروانی ماوه ته وه تا پیی بگات، به لام ئه و ئاره زوو وه شی
وهک هه مان ئاره زوو هه کانی دیکه ی بی هووده ماوه ته وه، ئه گه رچی (تریفه
عومه ر) له توژی نه وه کهیدا سه باره ت به دهقه شیعریی به که ی هه ردی به م جوړه
دواوه: "شاعیر به رده وام چاوه پروانی بینینی بووه، وینه ی خۆشه ویسته که ی له

رووحيدا ويٽه يه کي چه سپاوى له نيو چاويدا دروستکردووه، به چه شنیک هموو
 نهو رښوارانهى به ويدا گوزهریان کردووه به هه مان شیوهى نهوى
 بینووه" (عومه، ۲۰۰۷، ل ۵۱)، به لام له راستیدا نیمه پیمانویه پیچه وانه کى راسته،
 چونکه نووسهر تاکیکى چه پینراوى نیو کومه لگه کى بووه، وای له شاعیر
 کردووه پوژانه له چاوه پوانیدا به سهر بیات، تا نه گهر که میکیش بیت نهو له ژیر
 تلمه ی عه باوه بینیت، بویه ههرچی به ویدا هاتووه خورپه ی خستووه ته دلئى
 شاعیره وه وایزانیوه یاره که یه تی، نه مه ژيانى عاشقان و خوشه ویستانى
 کوردستان بووه لهو سهر دمه دا، بگره تاراده یه ک ئیستاش، بو نه م مه به سته
 له گهل پیریکی (۹۰) سالانى شارى کویه دا به ناوى (مام عه بدولا) قسه مانکرد،
 وهک گه نجیکى سالانى په نجا، دهر باره ی به دیه پتانى ئاره زوووه کانى ته مه نی
 گه نجی خوى به مجوره دوا "کاتى خوى جارى واهه بووه ته نیا بو ماچیک
 چه ندین دیوار و سهر بانمان دهر ی، له کاتیکا ده مانزانى گهر بگیرین سزا که مان
 کوشتنه" (عه بدولا، ۲۰۱۸، ؟) نه مانه بو ههر دیش راسته، که ده لیت:

شنه ی با، باسى جوانی نهو، به گوئی مندا نهو چرپینى

هه موو دهر که وتنى شوخى، دلئى من دا نهو خورپینى

(پازى ته نیایى، ل ۷۷)

ههر دى نایشاری ته وه که هه موو ئافره تیکى شوخ خورپه ی ده خاته دل وه،
 بیگو مان نهو گه نجه بو نهو شتیکی راسته، ههر دییه کى ته و قدر او له یاسا و
 نه ریته کومه لایه تییه کانى کورده واری و ههر دییه کى چه پینراو له گشت حه ز و
 ئاره زوووه کانى، نه مه بو نهو شتیکی ئاساییه که هه موو ئافره تیک و هه موو
 جوانیک سهرنجی رابکیشیت، له گهل نهو هشا نهو ده خاته پروو به هه مان شیوه ی
 گوران کاتى نهو ده بینى له به رده میدا خوى ونده کات و کوئترول له ده ست
 ده دات: ده لیت:

به‌لئ! کاتئ که ئه و ده‌رکه‌وت، ئیتر من بی سه‌روشوینم

به تیشکی خۆری جوانی ئه و، به‌جاری قولپ ئه‌دا خوینم

(پازی ته‌نیاپی، ل ۷۷)

هه‌ردی بیئاگایه له‌وه‌ی که چۆن ته‌واوی ئاره‌زووه چه‌پینراوه‌کانی خۆی ده‌خاته‌پروو که خۆی نایانناسیته‌وه، ئه‌وه‌نده تامه‌زرۆی بینینی ئافره‌تیکه پۆژانه له‌ پێگادا بۆی ده‌وه‌ستی، کاتئ ده‌ریش ده‌که‌وئ وه‌ک هه‌رزه‌کاریک به‌رامبه‌ری سه‌ری لیده‌شیوئ و ده‌ماری هه‌زه جه‌سته‌بییه‌کانی قولپ ده‌ده‌ن و ناتوانی دان به‌خۆیدا بگریئ.

جگه له‌مانه (د. که‌مال میراوده‌لی) له‌کتیپی (هه‌ردی و پۆمانسیزمی خود) ده‌رباره‌ی ئه‌و شیعره، هه‌ردی وه‌ک سۆفیه‌کی عاشق نیشانداوه. که به‌ بینینی یاره‌که‌ی ده‌که‌وێته‌ حالئ سۆفیا‌نه‌وه (میراوده‌لی، ۲۰۰۷، ل ۷۵)، به‌لام به‌ بۆچوونی ئیمه، هه‌ردی له‌ پازی ته‌نیاپییدا، له‌و په‌ری ته‌مه‌نی لاوی و ۲۹ سالان بووه، پر له‌ شه‌هوه‌ت و ئاره‌زوو ئه‌مه‌ کاریکی قورسه بکه‌وێته ئه‌و عیشقه رووحیه‌وه، جگه له‌مه‌ش له‌ دیره‌کانیدا خۆی دان به‌ هه‌مووشتیکی داده‌نی، ئه‌مه په‌نگه بۆ شاعیریکی موته‌ده‌ین و به‌سالاچوو راست بی، شاعیر ده‌لیت:

وه‌کو چۆن نه‌ونه‌مامی، گه‌رده‌لولو له‌بیات و ئه‌یه‌ینئ

له‌شم مه‌چرکی دل‌داری، وه‌ها ناخی ئه‌بزوینئ!

(پازی ته‌نیاپی، ل ۷۷)

هه‌ردی خۆی به‌ نه‌مامیکی تازه ده‌چوینئ که خۆی له‌به‌رامبه‌ر ئاره‌زوو هه‌سته دل‌دارییه‌کانیدا ناگریئ.

٢-٢ دهسته واژه‌ی هاویه‌ش: ئەگەرچی له هەردوو دهقه‌که‌دا (له‌درزی پچه‌وه) و (چاوه‌روانی بی هووده) له نێوان گۆران و هەردیدا نزیک و لیکچووی زۆر هه‌یه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا کۆمه‌ڵی دهسته‌واژه‌ی لیکچوو و دووباره له نێوان هەردوو دهقه‌که‌دا به‌روونی ده‌بینریت وه‌ک:

له‌درزی پچه‌وه	چاوه‌روانی بی هووده
به‌ژنیک	به‌ژن و بالا
بالا به‌رز	له‌ش و لاری بلند
عابا - ئالابوو	عەبا - ده‌وری له‌شی داوه - ئاللاه
چه‌ند هه‌نگاوێک	هه‌نگاوی ئەو
گۆره‌وی و پووز	پووزی نایاب
کانی سیحر	سیحری خوایی
درزی پچه	چمکی عەبا
گیژاوێک	لافاوێ

ئەنجامه‌کان:

١- هەردی ئاگاداری دیوانی (به‌هه‌شت و یادگار)ی گۆران بووه، که له سالی (١٩٥٠)دا بلاوکراوه‌ته‌وه، کاتی که‌وتووته‌ ژێر کاریگه‌ریی ده‌قه‌که‌وه، سالیکی دواي ئەمه له سالی (١٩٥١)دا ده‌قه‌که‌ی ده‌نوسیت، که له‌ژێر کاریگه‌ریی ده‌قه‌ شیعری (له‌درزی پچه‌وه)ی گۆرانه.

٢- هەردوو ده‌قه‌که‌ هه‌مان ئافره‌تمان نیشانده‌ده‌ن، که ئافره‌تیکی کوردی عەبا به‌سه‌ری نازادار و شوخ و شه‌نگه، که جوانییه‌که‌ی بۆ سه‌رچاوه‌ی ئیلاهی ده‌گه‌رینه‌وه.

۳- وەسفی جوانی ئافرەت لای ھەردوو شاعیر وەسفیکى پروکەشى
جەستەییە، لەپیتاوپرکردنەوہی ئەو ھەز و ئارەزووانیە کە ھەردوو
شاعیر لە ژيانى راستەقینەیاندا نەیانتوانیوە پىی بگەن.

۴- دووبارەبوونەوہی کۆمەڵیک دەستەواژەى ھاوشیوہ و چوونیک لەنیو
ھەردوو دەقەکەدا، کە دەیسەلمیئن لە نیوانیاندا پەیوہندی و نزیکایەتى
ھەییە.

پەراویژەکان:

- ۱- ناوی عەبدوللا بەگى کورپی سلیمان بەگە لەبنەمالەى (کاتب فارس)ە،
لەنیوان سالانى (۱۹۰۴-۱۹۰۵) لە شارى ھەلەبجەدا لەدایکبوو، لە
پۆژى (۱۹۶۲/۱۱/۱۸) دواى پرووبەرۆبوونەوہیکى سەخت لەگەڵ
نەخۆشى شیرپەنجەدا دلە گەرەکەى لە لیدان دەکەوێت.
- ۲- ھەردى ناوی تەواوى (ئەحمەدى کورپی ھەسەن بەگى کورپی عەزیز
بەگى کورپی کەریم بەگزادە)یە، لەسالى (۱۹۲۲) لەشارى سلیمانیدا
لەدایکبوو، لەسالى (۲۰۰۶/۱۰/۲۹) بۆ دواجار مالاوايى لەژيانکرد

سه‌رچاوه‌كان:

كتیپ كوردی

- احمد، فواد حسین (۱۹۹۰)، ئافرهت له هۆنراوه‌ی کوردی دا، مطبعه الجاحظ، بغداد.
- جه‌غفر- حه‌مه‌توفیق، ریبوار (۲۰۰۷)، گۆران له‌یاده‌وه‌ری هاوچه‌رخه‌کانیدا، چ. ۱، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی.
- حیلمی، ره‌فیق (۱۹۸۸)، شیعو ئه‌ده‌بیاتی کوردی، ب. یه‌که‌م، چاپخانه‌ی خویندنی بالا، هه‌ولێر.
- سالح، ئاواره‌ که‌مال (۲۰۱۲)، ره‌خنه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و پراکتیزه‌کردنی له‌شیعره‌کانی گۆرانا، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.
- عه‌بدوڵلا، پێش‌ره‌و (۲۰۱۳)، ده‌روونشیکاری شیعر، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.
- عه‌زیز، ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن (۱۹۸۴)، رازی ته‌نیایی، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، هه‌ولێر.
- فرۆید، سیگموند (۲۰۰۷)، پینچ وانه‌ له‌ده‌روونشیکاری، و. سه‌باحی مه‌لا عه‌ولا، چاپ و بلاوکه‌راوه‌ی ئاوێژ.
- گۆران، عبدالله (۱۳۸۶) دیوانی گۆران، چاپ سییه‌م، نشر پانیز، تهران.
- مجید، فاضل (۱۹۹۰) سروشت له‌ شیعرێ گۆران دا، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، کولێژی ئاداب.
- مه‌لاکه‌ریم، محه‌مه‌د (۱۹۸۰)، سه‌رجه‌می به‌ره‌می گۆران، مطبعه‌ المجمع العلمی العراقی، بغداد.
- میراوده‌لی، که‌مال (۲۰۰۷)، هه‌ردی و رۆمانسیزمی خود، چاپخانه‌ی شه‌هید ئازاد هه‌ورامی، که‌رکوک.

گۆڤار كوردی

- عبدالكریم، حەیات سەعید(۲۰۱۷)، هاوسەنگی ئەدەبی بەنموونەى شیعەى نالى، ئەدەب، حەریق، قانیع، فەنایی، گ.زانكۆی كۆیه، ژ. ۴۳.
- عومەر، تریفە(۲۰۰۷)، خۆشەویستی لە(پازی تەنیاىی)ئەحمەد هەردیدا، بەپێی تیۆری دەرونشیکاری، گ.ئایندە، ژ-۷۰.
- مەمەند، کەمال(۱۹۷۹)، ئافرەت و جوانی لەشیعەى گۆراندا، گ. نووسەری کورد، ژ-۱.

کتیب عەرەبی

- الأمدي، أبو القاسم الحسن(۱۹۹۴)الموازنة بين أبي تمام و البحتري ج، ۳ط، دار المعارف،مكتبة الخانجي.
- الضمور، يوسف عبدالمجد فالح(۲۰۱۱)، صورة المرأة في شعر خليل مطران، رسالة الماجستير، جامعة مؤتة.
- حسن، لطيف محمد(۲۰۱۲) الطبيعة بين السياب و گوران، اتحاد الأدباء الكرد، مطبعة روثهلات، اربيل.
- عباس، راوية عبدالمنعم(۱۹۹۸)، الحس الجمالی و تاریخ الفن، ط. ۱، دار النهضة العربية الطباعة و النشر، بيروت.
- مبارک، زکی(۲۰۱۱) الموازنة بين الشعراء، مؤسسة هنداوى لتعليم و الثقافة، ط. ۲، قاهره.

کتیب فارسى

- زرین کوب، عبدالحسین(۱۳۶۱)نقد ادبی، جلد اول، چاپ سوم، انتشارات امیر کبیر، تهران.

- شمیسا، سیروس (۱۳۹۴) نقد ادبی، چاپ سوم، چاپخانه روحانی، تهران.
- گرین، ویلفرد-ارل، مورگان-لی، ویلبنکهم، جان (۱۳۸۳) مبانی نقد ادبی، ترجمه فرزانه طاهری، چ ۳، چاپخانه نیلوفر، تهران.
- فرشیدورد، خسره‌و (۱۳۶۳) نقد ادبی، چاپ: اول، چاپخانه امیر کبیر، تهران.

گوژاری فارسی

- اصلانی، محمد رضا (۱۳۹۵) کمدی کهن.

<https://rasekhoon.net/article/amp/show/1257490/%DA%A9%D9%85%D8%AF%DB%8C%D-A%A9%D9%87%D9%86>

- بهبهانی، سروناز (۱۳۸۸) سایه روشن های حضور زنان در شعر فارسی، مجله گزارش، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی- پرتال جامع علوم انسانی، سال نوزدهم، شماره ۲۱۶.

<http://ensani.ir/file/download/article/20120828111243-4055-2534.pdf>

- عطاش، عبدالرضا- سپار، الهه پی (۱۳۹۲)، سیمای زن در شعر نزار قبانی و فروغ فرخزاد، مطالعات ادبیات تطبیقی، سال هفتم، شماره ۲۷.

http://clq.iranjournals.ir/article_5617.html

- مکاریا، مرضیه (۱۳۹۲) زن در شاهنامه فردوسی و ایلید و ادیس هومر، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، شماره ۱۰۵.

<http://ensani.ir/file/download/article/20130623091322-9552-132.pdf>

- یاسینی، سیده راضیه (۱۳۹۳) بررسی تطبیقی تصویر زن در ادب فارسی و نگاره‌های ایرانی، مجله پژوهش نامه زنان، دوره پنجم، شماره دوم.

<https://www.sid.ir/fa/journal/ViewPaper.aspx?id=234027>

چاپیکه‌وتن

- حسین، هیمداد (۲۰۱۸/۱۱/۹)
- عبدولا، عزیز احمد (۲۰۱۸/۱۰/۲۸)

ملخص:

هذا البحث عنوانه (جمال المرأة بين گوران و احمد هردي) في النص شعري (له درزی پهچه و چاوهروانی بئ هوده)، وهو دراسة أدبية في الموازنة بين الشعارين، وهو مقسم على قسمين، في قسمه الأول نتطرق الى تأريخ مختصر في الموازنة الأدبية ثم نخرج الى تعريف الموازنة و مفهومها مع ذكر جمال المرأة و انعكاساته في النصوص الأدبية، وفي قسمه الثاني نذكر النقاط المشتركة أو القرية المتعلقة بجمال المرأة في النصين بصورة تطبيقية، وفي نهاية البحث نسجل النتائج التي توصلنا اليها بصورة مركزة، ثم نكتب ملخص البحث باللغتين الأنكليزية و العربية مع قائمة المصادر و المراجع .

Abstract:

This study is titled "The beauty of females between Goran and Ahmad Hardi" in two poetic texts "le drzi piçewa, and çawerwani bé hude". This study is connected to the literary balances which consists of an introduction and two chapters. Chapter one is devoted to the historical background of the topic, the concept and the definition of the literary balances, and the beauty of females and its reflections in literature in addition to the consideration of the concept of impact and influence among the concerned texts. Chapter two considers the points of similarities, closeness, and relations connected to the beauty of females to be applied on the concerned texts. This study ends with the most important concluding points, and the list of used references.